

Αξιολόγηση εκπαιδευτικού/μέλους ΕΕΠ

Επιλεγμένος Αξιολογούμενος

Όνομα αξιολογούμενου:

ΣΟΦΙΑ ΦΩΤΑΚΑΚΗ

Επιλεγμένος Αξιολογητής

Όνομα αξιολογητή:

ΜΙΧΑΗΛ ΕΞΗΝΤΑΡΑΣ

Στοιχεία παρακολούθησης διδασκαλιών

Πρακτικό συνάντησης αξιολογητή -
αξιολογούμενου:

ΠΡΑΚΤΙΚΟ.PDF

Συνοπτική αποτίμηση του αξιολογητή μετά την
1η διδασκαλία - παρατηρήσεις αξιολογούμενου:

ΣΥΝ. ΑΠΟΤ. 1ΗΣ_ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ.PDF

Ημερομηνία 1ης συνάντησης:

19/03/2026

Συνοπτική αποτίμηση του αξιολογητή μετά την
2η διδασκαλία - παρατηρήσεις αξιολογούμενου:

ΣΥΝ. ΑΠΟΤ. 2ΗΣ_ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ.PDF

Ημερομηνία 2ης συνάντησης:

22/04/2026

Ερωτήσεις Αξιολόγησης

ΠΕΔΙΟ Α2: ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΟ ΚΛΙΜΑ ΚΑΙ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ
ΤΑΞΗΣ/ΥΠΟΣΤΗΡΙΚΤΙΚΟΥ ΕΡΓΟΥ:

Εξαιρετικός

ΠΕΔΙΟ Α2: ΕΚΘΕΣΗ ΑΞΙΟΛΟΓΗΤΗ

(1*)

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

(1*) ΣΤΟΙΧΕΙΑ: ΦΩΤΑΚΑΚΗ ΣΟΦΙΑ – ΑΜ: 722452 ΠΕΔΙΟ Α2 ΤΕΛΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ ΑΞΙΟΛΟΓΗΤΗ/ΤΡΙΑΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΩΝ Εισαγωγικά στοιχεία Η αξιολογούμενη, κ. Φωτακάκη Σοφία, υπηρετεί ως εκπαιδευτικός ΠΕ71 (Δασκάλων Ειδικής Αγωγής), στο Τμήμα Ένταξης του 5ου Δημοτικού Σχολείου Νάουσας Ημαθίας, με οργανική θέση από τον Σεπτέμβριο του 2025. Κατά τη συνάντηση προετοιμασίας που πραγματοποιήθηκε στις 11 Μαρτίου 2026 στο γραφείο του Διευθυντή του σχολείου, οργανώθηκε και διαμορφώθηκε από κοινού η δομή της παρακολούθησης των δύο διδασκαλιών και τα σημεία εστίασης της αξιολογητικής διαδικασίας. Η πρώτη διδασκαλία προγραμματίστηκε για τις 19 Μαρτίου 2026, ώρα 08:15, στην Ε' τάξη. Το μαθητικό δυναμικό της τάξης αποτελείται από 14 μαθητές και χαρακτηρίζεται από ετερογένεια, καθώς περιλαμβάνει μαθητές με αυτισμό, ΔΕΠΥ και μαθησιακές δυσκολίες. Ως διδακτικό αντικείμενο επιλέχθηκε από το βιβλίο της Γλώσσας Ε' Δημοτικού, Β' τεύχος, η Ενότητα 10 «Όνειρα για ταξίδια στ' αστέρια», η οποία θα διδαχθεί στο πλαίσιο μιας πλήρως συμπεριληπτικής διδακτικής προσέγγισης. Η δεύτερη διδασκαλία προγραμματίστηκε για τις 22 Απριλίου 2026, ώρα 08:15 και θα πραγματοποιηθεί στον χώρο του Τμήματος Ένταξης, σε ατομικό επίπεδο. Αφορά μαθητή της Ε' τάξης με μαθησιακές δυσκολίες στη γλώσσα, καθώς και σημαντικές δυσκολίες στην αυτορρύθμιση και τη συγκέντρωση. Ως διδακτικό αντικείμενο ορίστηκε η διδασκαλία του οριστικού και του αόριστου άρθρου, με έμφαση στην κατανόηση και τη λειτουργική χρήση τους. Κατά τη συνάντηση αυτή συμφωνήθηκαν οι βασικοί άξονες εστίασης: η καλλιέργεια θετικού παιδαγωγικού κλίματος και η αποδοχή και αξιοποίηση της μαθησιακής ποικιλομορφίας, η διασφάλιση της

ισότιμης και ενεργού συμμετοχής όλων των μαθητών, η σαφήνεια και η ακρίβεια στη διατύπωση των οδηγιών, η αξιοποίηση διαφοροποιημένων διδακτικών στρατηγικών και των ΤΠΕ, καθώς και η ενίσχυση της ικανότητας αναστοχασμού και αυτοαξιολόγησης. Παράλληλα, συζητήθηκε αναλυτικά η δομή των σχεδίων μαθημάτων, η οργάνωση της τάξης και τα διδακτικά υλικά που σχεδίαζε να αξιοποιήσει η εκπαιδευτικός. Όσον αφορά: α) το Παιδαγωγικό κλίμα και διαχείριση της τάξης. Και ειδικότερα όσον αφορά στην Προώθηση πνεύματος αμοιβαίας εμπιστοσύνης και αλληλοσεβασμού μεταξύ της εκπαιδευτικού και των μαθητών: Παρατηρήθηκε ότι και στις δύο διδασκαλίες η εκπαιδευτικός καλλιέργησε και διατήρησε ένα σταθερά θετικό κλίμα αμοιβαίας εμπιστοσύνης και αλληλοσεβασμού μέσα στην τάξη. Κατά την πρώτη διδασκαλία, η αξιοποίηση εικόνας για αφόρμηση και η διατύπωση ανοιχτών ερωτήσεων, χωρίς αξιολογικό σχολιασμό, συνέβαλαν ουσιαστικά στη δημιουργία ενός περιβάλλοντος όπου όλοι οι μαθητές ένιωθαν άνετα να εκφραστούν. Οι απαντήσεις τους καταγράφονταν αυτούσιες στον πίνακα, χωρίς κριτική παρέμβαση, γεγονός που ενίσχυσε την αίσθηση αποδοχής και ψυχολογικής ασφάλειας. Το στοιχείο αυτό αποδείχθηκε ιδιαίτερα σημαντικό για τους μαθητές με αυτισμό, ΔΕΠΥ και μαθησιακές δυσκολίες, οι οποίοι συμμετείχαν ενεργά. Η διακριτική παρουσία της εκπαιδευτικού ανάμεσα στις ομάδες, η εξατομικευμένη υποστήριξη και οι στοχευμένες διευκρινιστικές ερωτήσεις ανέδειξαν στην πράξη τη σχέση εμπιστοσύνης που έχει αναπτύξει με τους μαθητές της. Στη δεύτερη διδασκαλία, ιδιαίτερη αναφορά αξίζει στη στάση της απέναντι στον μαθητή του Τμήματος Ένταξης. Με συνέπεια και παιδαγωγική ευαισθησία, αναγνώριζε κάθε επιμέρους προσπάθεια και ενίσχυε θετικά κάθε βήμα προόδου. Η υπενθύμιση των κανόνων γινόταν με ήπιο, σαφή και μη επικριτικό τρόπο, διατηρώντας την αξιοπρέπεια του μαθητή. Η προσέγγισή της ανέδειξε μια ουσιαστική σχέση σεβασμού και εμπιστοσύνης, που λειτουργεί υποστηρικτικά για τη μαθησιακή και συναισθηματική του εξέλιξη. Όσον αφορά: Τη Δημιουργία κλίματος αποδοχής της διαφορετικότητας: Παρατηρήθηκε ότι η αποδοχή και η διαχείριση της διαφορετικότητας δεν αποτέλεσε απλώς επιμέρους πρόβλεψη αλλά κεντρική αρχή σχεδιασμού και των δύο διδασκαλιών. Στην πρώτη διδασκαλία, αξιοποίησε στην πράξη βασικές αρχές της Καθολικής Σχεδίασης για τη Μάθηση. Η παρουσίαση του κειμένου έγινε με ποικίλους τρόπους – προφορικά, με οπτική υποστήριξη μέσω του διαδραστικού πίνακα και με σταδιακή προσέγγιση ανά παράγραφο σε συνδυασμό με εικόνες – διευκολύνοντας όλους τους μαθητές να παρακολουθήσουν. Οι ερωτήσεις διαβαθμιζόνταν, ξεκινώντας από την απλή κατανόηση και φτάνοντας στη σύνδεση με το συναίσθημα, ενώ η ομαδοσυνεργατική εργασία με χαρτόνια και μαρκαδόρους έδωσε τη δυνατότητα σε όλους να συμμετέχουν ενεργά. Με τον τρόπο αυτό διασφαλίστηκε η ισότιμη πρόσβαση στο μαθησιακό περιεχόμενο, χωρίς να απαιτούνται ξεχωριστές ή παράλληλες διαδρομές μάθησης. Στη δεύτερη διδασκαλία, η επιλογή να ξεκινήσει το μάθημα με ένα κουτί αντικειμένων καθημερινής χρήσης, αποφεύγοντας αρχικά τη χρήση γραμματικής ορολογίας, συνέβαλε ουσιαστικά στη μείωση του άγχους του μαθητή. Παράλληλα, η αξιοποίηση καρτελών και εικόνων, καθώς και ένα διαβαθμισμένο φύλλο εργασίας με ευκρινή γραμματοσειρά και κατάλληλη διάταξη, ανταποκρίθηκαν αποτελεσματικά στις μαθησιακές ανάγκες του μαθητή. Όσον αφορά: Την Εμπλοκή των μαθητών/τριών στη μαθησιακή διαδικασία: Παρατηρήθηκε ότι στην πρώτη διδασκαλία η ενεργός συμμετοχή του συνόλου των μαθητών επιτεύχθηκε μέσα από μια σαφή και καλά οργανωμένη διδακτική πορεία με διακριτές φάσεις. Η έναρξη με εικόνα διαστήματος ως αφόρμηση και η δημιουργία νοητικού χάρτη κινητοποίησαν το ενδιαφέρον των μαθητών, ενώ η επεξεργασία του κειμένου με συνδυασμό ακουστικών και οπτικών στοιχείων, σε συνδυασμό με ερωτήσεις κατανόησης, ενίσχυσε τη συμμετοχή τους. Η ομαδοσυνεργατική δραστηριότητα εμπέδωσης που ακολούθησε, με την απόδοση τίτλων στις παραγράφους και την παρουσίαση στην ολομέλεια, έδωσε τη δυνατότητα σε όλους να συμβάλουν ενεργά. Το μάθημα ολοκληρώθηκε με ψηφιακό κουίζ (Wordwall), στο οποίο εξασφαλίστηκε η ισότιμη συμμετοχή όλων των μαθητών (διαδοχική συμμετοχή ενός ερωτήματος ανά μαθητή), με άμεση ανατροφοδότηση που λειτουργεί υποστηρικτικά και χωρίς να δημιουργεί αίσθημα αποτυχίας. Στη δεύτερη διδασκαλία, ο μαθητής παρέμεινε ενεργά εμπλεκόμενος σε όλα τα στάδια της διαδικασίας, μέσα από εναλλαγή δραστηριοτήτων (προφορική συμμετοχή, χειρισμός καρτελών, γραπτή εργασία, αυτοαξιολόγηση και χρήση ψηφιακού μέσου (ψηφιακό κουίζ σε λάπτοπ). Η σταδιακή και κλιμακωτή οργάνωση της διδασκαλίας συνέβαλε στη μείωση της γνωστικής επιβάρυνσης και διευκόλυνε τη διατήρηση της συγκέντρωσης του μαθητή καθώς περιόριζε τα ταυτόχρονα ερεθίσματα. Όσον αφορά: Την Πρόληψη προβλημάτων πειθαρχίας: Παρατηρήθηκε ότι και στις δύο διδασκαλίες δεν παρουσιάστηκαν προβλήματα πειθαρχίας. Η ομαλή λειτουργία της τάξης φαίνεται να είναι αποτέλεσμα κυρίως του παιδαγωγικού σχεδιασμού και όχι εξωτερικών παρεμβάσεων. Στην πρώτη διδασκαλία, η οργάνωση των μαθητών σε ομάδες με σαφή δομή ρόλων, η κατάλληλη διάταξη θρανίων για οπτική επαφή και η εναλλαγή μεταξύ ατομικής και ομαδικής εργασίας συνέβαλαν στη διατήρηση της ενεργής συμμετοχής και της συγκέντρωσης. Παράλληλα, η διαρκής και διακριτική παρουσία της εκπαιδευτικού ενίσχυσε την εύρυθμη λειτουργία των ομάδων. Στη δεύτερη διδασκαλία, η σταθερή ρουτίνα, οι σαφείς και σύντομες οδηγίες, καθώς και η προσαρμογή των δραστηριοτήτων στις ανάγκες του μαθητή (περιορισμένη γραπτή επιβάρυνση και εναλλαγή μεταξύ διαφορετικών τύπων δραστηριοτήτων), υποστήριξαν αποτελεσματικά την αυτορρύθμιση και τη συγκέντρωσή του, διατηρώντας αμείωτο το ενδιαφέρον του. Όσον αφορά: Τη Διαχείριση συγκρούσεων: Δεν παρατηρήθηκαν περιστατικά σύγκρουσης ή έντασης τόσο μεταξύ των μαθητών στη διδασκαλία όσο και ανάμεσα στη δασκάλα και το μαθητή στο τμήμα ένταξης. Η ικανότητα διαχείρισης της εκπαιδευτικού

τεκμηριώνεται έμμεσα από τον τρόπο αντιμετώπισης στιγμών δυσκολίας στη δεύτερη διδασκαλία: όταν ο μαθητής αντιμετώπισε δυσκολία στη συμφωνία άρθρου-ουσιαστικού, η εκπαιδευτικός παρενέβη με υπενθύμιση του κανόνα σε ήπια, σαφή μορφή, χωρίς κριτική διάθεση, αναγνωρίζοντας την προσπάθεια. Η σταθερή επιλογή της να προηγείται θετική ανατροφοδότηση πριν από οποιαδήποτε επισήμανση συμβάλλει ουσιαστικά στη διατήρηση θετικού κλίματος και λειτουργεί προληπτικά ως προς την αποφυγή εντάσεων.

Όσον αφορά: β) τον Αναστοχασμό - Αυτοαξιολόγηση του εκπαιδευτικού Και ειδικότερα όσον αφορά: Την Κριτική επανεξέταση των πρακτικών του: Παρατηρήθηκε ότι η εκπαιδευτικός, κατά τις μεταξιολογικές συζητήσεις, προχώρησε σε ουσιαστική και σε βάθος επανεξέταση της διδακτικής της πρακτικής. Μετά την πρώτη διδασκαλία, εντόπισε με σαφήνεια σημεία προς βελτίωση, όπως ότι η κατανομή του χρόνου κατά την ανατροφοδότηση δεν ήταν πάντα ισοτιμη μεταξύ των ομάδων, και πρότεινε συγκεκριμένους τρόπους για τη βελτίωσή της. Παράλληλα, ανέλυσε τον τρόπο με τον οποίο η διαβάθμιση των ερωτήσεων επηρέασε διαφορετικά τους μαθητές κυρίως με Ειδικές Εκπαιδευτικές Ανάγκες. Μετά τη δεύτερη διδασκαλία, αναγνώρισε φάσεις όπου ο ρυθμός θα μπορούσε να προσαρμοστεί καλύτερα για τη διατήρηση της συγκέντρωσης και πρότεινε εναλλακτικές προσεγγίσεις, ενώ παράλληλα ανέδειξε, με ειλικρίνεια και αυτοκριτική διάθεση, πτυχές της πρακτικής της που επιθυμεί να εξελίξει περαιτέρω, ιδίως σε σχέση με τη διαχείριση της συναισθηματικής ετοιμότητας του μαθητή ως προαπαιτούμενο για τη γνωστική εμπλοκή. Όσον αφορά: Τον Εντοπισμό των προβληματικών σημείων στη διαχείριση του κλίματος και την υιοθέτηση σύγχρονων παιδαγωγικών προσεγγίσεων για την αντιμετώπισή τους: Παρατηρήθηκε ότι η εκπαιδευτικός αιτιολογεί με σαφήνεια και θεωρητική συνέπεια τις παιδαγωγικές επιλογές της, συνδέοντας τη διδακτική πράξη με το επιστημονικό της υπόβαθρο. Μετά την πρώτη διδασκαλία, ανέπτυξε τις αρχές της Καθολικής Σχεδίασης για τη Μάθηση και της διαφοροποιημένης διδασκαλίας, επισημαίνοντας ότι η ενσωμάτωσή τους στον βασικό σχεδιασμό του μαθήματος ενισχύει το αίσθημα συμμετοχής όλων των μαθητών. Η προσέγγιση αυτή συνδέεται άμεσα με τις σπουδές της στην Ειδική Αγωγή, καθώς και με τη σχετική επιμόρφωσή της στη Διαφοροποιημένη Διδασκαλία, στοιχεία που αποτυπώνονται με συνέπεια στην πρακτική της. Μετά τη δεύτερη διδασκαλία, εστίασε στη σημασία της ρητής διδασκαλίας και της καθοδηγούμενης σκέψης για μαθητές με δυσκολίες αυτορρύθμισης, καθώς και στη χρήση βιωματικών μορφών αφόρμησης για τη μείωση του άγχους. Οι επιλογές αυτές συνάδουν με τη μεταπτυχιακή της εξειδίκευση στα προβλήματα προφορικού και γραπτού λόγου, αλλά και με επιμορφώσεις που έχει παρακολουθήσει σε θέματα ψυχομετρικών εργαλείων και μεθοδολογίας παρέμβασης. Παράλληλα, η αξιοποίηση κατάλληλων εργαλείων (όπως διαβαθμισμένα φύλλα εργασίας, οπτικά μέσα και εναλλακτικοί τρόποι παρουσίασης) αντανάκλα τόσο τη συστηματική της κατάρτιση όσο και τη διδακτική της εμπειρία σε διαφορετικά εκπαιδευτικά πλαίσια. Επιπλέον, ανέδειξε με πρωτοβουλία της την αξία της αυτοαξιολόγησης ως εργαλείου ενίσχυσης της μεταγνωστικής επίγνωσης των μαθητών, ακόμη και στο πλαίσιο της Ειδικής Αγωγής. Η προσέγγιση αυτή συνδέεται με σύγχρονες παιδαγωγικές αντιλήψεις που προωθούν την ανάπτυξη αυτορρυθμιστικών δεξιοτήτων και επιβεβαιώνει τη διάθεσή της να αξιοποιεί δημιουργικά τη γνώση που έχει αποκτήσει μέσα από τις σπουδές και τις επιμορφώσεις της. Συνολικά, η στάση της αποτυπώνει έναν εκπαιδευτικό που δεν εφαρμόζει απλώς πρακτικές, αλλά τις κατανόει σε βάθος, τις προσαρμόζει στις ανάγκες των μαθητών και τις επανεξετάζει με κριτικό και εξελικτικό τρόπο. Λαμβάνοντας υπόψη – Τελικός χαρακτηρισμός Λαμβάνοντας υπόψη την Έκθεση Αυτοαξιολόγησης της εκπαιδευτικού, στην οποία αποτυπώνεται με σαφήνεια η παιδαγωγική της φιλοσοφία και οι βασικές αρχές που διέπουν το έργο της, καθώς και το ακαδημαϊκό και επιμορφωτικό της υπόβαθρο, προκύπτει μια ιδιαίτερα συγκροτημένη και συνεπής επαγγελματική ταυτότητα. Συγκεκριμένα, το πτυχίο της στην Ειδική Αγωγή, η μεταπτυχιακή της εξειδίκευση στις Επιστήμες της Αγωγής με έμφαση στα προβλήματα Προφορικού και Γραπτού λόγου, καθώς και οι στοχευμένες επιμορφώσεις της (στη Διαφοροποιημένη Διδασκαλία, στη Διαπολιτισμική Εκπαίδευση, στη χρήση ψυχομετρικών εργαλείων και στη μεθοδολογία παρέμβασης) αποτυπώνονται ουσιαστικά στη διδακτική της πράξη. Παράλληλα, η γνώση εργαλείων όπως της Ελληνικής Νοηματικής Γλώσσας και το σύστημα Braille, καθώς και οι ψηφιακές της δεξιότητες, ενισχύουν τη δυνατότητά της να ανταποκρίνεται σε ένα ευρύ φάσμα μαθησιακών αναγκών. Η πολυετής εμπειρία της σε διαφορετικά εκπαιδευτικά πλαίσια αντανάκλαται στην ευελιξία, την προσαρμοστικότητα και την παιδαγωγική της επάρκεια, ενώ οι παρατηρήσεις από τις διδασκαλίες και οι μεταξιολογικές συζητήσεις επιβεβαιώνουν την ικανότητά της να δημιουργεί θετικό παιδαγωγικό κλίμα, να διαχειρίζεται αποτελεσματικά την τάξη και να αναστοχάζεται ουσιαστικά πάνω στην πρακτική της. Με βάση τα παραπάνω, καταλήγουμε ότι η αξιολογούμενη κ. Φωτακάκη Σοφία λαμβάνει τον χαρακτηρισμό «Εξαιρετική» στο Πεδίο Α2, καθώς ανταποκρίνεται πλήρως στα προβλεπόμενα κριτήρια. Ειδικότερα, αναδεικνύει την ικανότητά της να υποστηρίζει την ανάπτυξη δεξιοτήτων αυτορρύθμισης, να καλλιεργεί στάσεις συνεργασίας και συμμετοχής και να εφαρμόζει σύγχρονες, τεκμηριωμένες και συμπεριληπτικές διδακτικές πρακτικές.